

INDE 03 2002

CICLES

TANCAT PER OBRES

L'artista Antoni Miralda va explicar al COAC, el dia 24 de gener, la metamorfosi –vorera, façana i coronament– de l'edifici del restaurant Teddy's de Nova York per convertir-lo en El Internacional. S'obria així el cicle i l'exposició *Tancat per Obres*. Els artistes s'apropien l'arquitectura, la darrera proposta –Cicle 4/Entorn arquitectura– de la Vocalia de Cultura de la Demarcació de Barcelona. Per contextualitzar aquesta interessant mostra, que es clourà el dia 3 de març, s'han organitzat tres actes en clau de diàleg, una conferència, dues visites guiades als *graffiti* de Barcelona, una sessió de cinema i una creació a manera de *happening*.

GRAVANT LA LLUM A LA PLAÇA DELS PAÏSOS CATALANS. Un moment de la realització del projecte *Work in progress*. Gravant la llum, de l'artista belga Sophie Whettnall, desenvolupat al llarg de tres dies (foto de Jordi Pareto).

INFORMACIÓ I DEBAT 12

WHETTNNALL O COM GRAVAR LA LLUM

A Sophie Whettnall, artista nascuda a Brussel·les, li ha interessat sempre la llum. I un dia es va proposar la manera d'atrapar-la. Ho va intentar l'any passat, resseguint amb cinta adhesiva les ombres que projectaven les barretes de la finestra dins del seu estudi. Després va pensar que allò mateix es podia fer a l'exterior, en un espai públic. Aquesta és la gènesi del projecte *Work in progress. Gravant la llum* que va desenvolupar tres dies seguits -9, 10 i 11 de febrer- a la plaça dels Països Catalans dins de les activitats del cicle Tancat per obres.

Whettnall i el seu equip de sis persones més, totes joves, van necessitar uns 5.000 metres de cinta adhesiva per gravar la llum -"en realitat el que gravem són les ombres", reconeix-trencada per les pèrgoles de la plaça de Viaplana, Tuñón i Miralles. Les va triar perquè la seva contundència i verticalitat són idònies per a la projecció de les ombres, perfectes pel treball que volia fer, en aquest cas, sobre l'arquitectura de l'estructura. En realitat *Work in progress* es pot desenvolupar a través d'altra mena d'elements, un cotxe, per exemple, perquè la intervenció és en i amb la ciutat.

El missatge de la proposta de Whettnall és gravar allò immaterial, quelcom que no es pot fixar amb la vista d'una sola vegada. Només es veu una ombra, res més. Però aquesta ombra construeix a la imaginació unes línies que representen el temps. "El projecte -aclareix- vol mostrar d'una manera molt simple, gairebé com un joc, la relació entre la llum, l'espai i el temps." Una vegada atrapada la llum, Whettnall està pensant actualment quines coses més, no materials, es poden arribar a gravar.

Una altre afegit de *Gravant la llum* és el seu caràcter efímer. No molesta gens que trepitgin les cintes que formen l'obra, que s'embrutin o desapareguin el dia següent, perquè aquesta és, diu, la voluntat de la gent. D'alguna manera forma part de la proposta de *happening*. Mentre ella i els altres membres de l'equip treballaven, uns pares i nens disfressats de ninjes jugaven empaïtant-se per sobre les cintes. Allò no l'alterava en absolut. Estava previst que l'obra durés fins el 10 de març.

que denunciïn situacions d'injustícia. O com fa Diana Thater, que converteix torres històriques en fars de colors per estovar-les i magnificar el poder de la nit. Ilya Kabakov prefereix utilitzar la llum, però, encapsulada en tubs de neó, amb ales i textos que pregunten i responen sobre elles mateixes, per emmarcar la comissaria central de la Policia, a Utrecht. L'obra roman al seu lloc des de 1991.

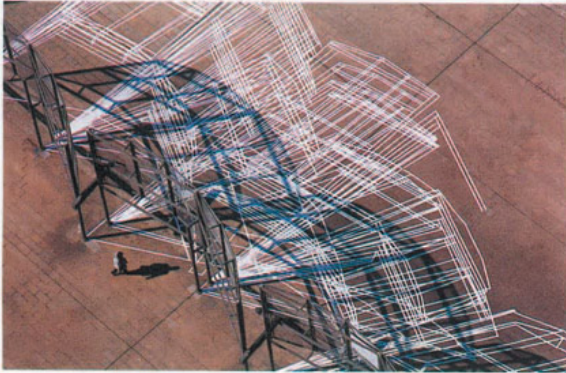
MEMÒRIA I ESPAI

Quant a conceptes, la reivindicació de la memòria està magníficament plasmada en el projecte *Mayo 1904-1992* de Soledad Sevilla. Sobre la paret nua del castell de Vélez Blanco hi projecta les imatges, a escala real, del claustre que va ser traslladat, pedra a pedra, al Metropolitan Museum de Nova York. El claustre es va fer perceptible màgicament, allà on havia estat, a mesura que avança la nit. Jordi Alfonso recupera el record del barri lleidatà del Roser empaperant un apartament amb retalls de notícies aparegudes als diaris. Seguint amb la memòria, Rachel Whiteread instal·la el motlle escultòric d'un bloc que havia de ser enderrocat, com si fos una màscara mortuòria. La pressió del veïns va fer que es destruís. A través de frases, noms i dates instal·lades a manera de fris, interior i exterior, Félix González-Torres recorda els moments importants i les vivències personals dels que hi vivien.

La idea de la invasió de l'espai està també representada per Ilya Kabakov, qui omple un graner de Texas o una latrina pública amb mobiliari, estris i objectes de la seva Rússia natal. Demostra que una identitat o una història pot ser recuperada amb objectes al marge del lloc i del temps, com fa Ben a la seva botiga de Niça, niu de records, objectes inútils, vivències, frases i pols.

Gordon Matta-Clark intervé sobre edificis abandonats, anticipant-ne la destrucció a través de l'art, és a dir, crea bellesa sense violentar el principi sagrat de la propietat. Charles Simons estableix una metàfora similar amb la creació de minúscules maquetes de fang adossades als murs: es destrueixen si algú pretén endur-se-les. Takis sublima el so i el moviment amb unes espirals metàl·liques que s'agiten penjant d'una gran torre d'aigua; Rigo humanitza la senyalització viària -One Tree o Innercity Home-; Matt Mullican sorprèn amb

Cicle 4 Entorn arquitectura 2002

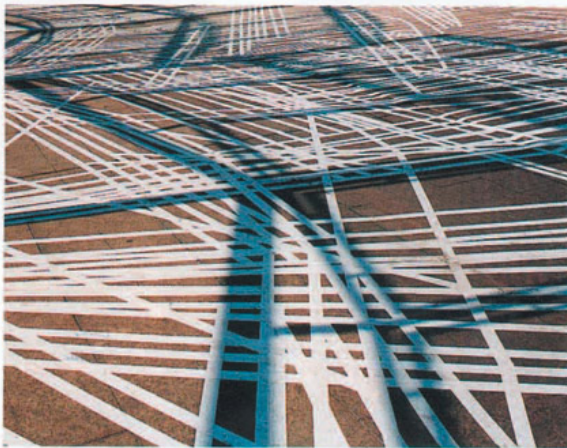

Recording the light (Gravant la llum)

Els dies 9, 10 i 11 de febrer de 2002, i dins el cicle *Tancat per obres*, l'artista Sophie Whettnall i un equip de 5 persones van realitzar *Recording the light (Gravant la llum)* a la Plaça dels Països Catalans de Barcelona. Aquesta intervenció artística es basa en resseguir amb cinta adhesiva les ombres projectades pels paravents de

la plaça durant tres jornades de sol, donant com a resultat una trama precisa que copsa el desplaçament de les ombres d'un dia. La trama dibuixada sobre el paviment es superposa a les ombres projectades, emfatitzant la importància d'aquestes en la concepció de la plaça i ajudant a entendre un fenomen que moltes vegades ens passa desapercebut. Aquest n'és el resultat.

VCdB

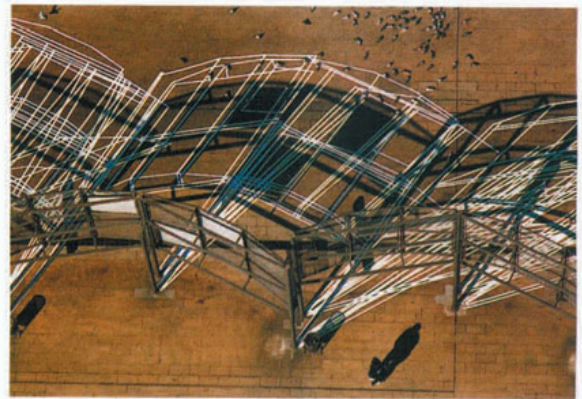

36

Artista: Sophie Whettnall.
Col·laboradors: Kai Takeda, Elena Genís, Julia Rivera, J. Carlos Bracho, Maria Angerman.
Fotografies: Lisbeth Salas Soto
Comissariat: Max Llamazares i Elena Massons
Organització i producció: Vocalia de Cultura de la Demarcació de Barcelona del COAC

Amb la col·laboració de l'Ajuntament de Barcelona Districte de Sants- Montjuïc

37